សំណើប្រជាមតិ **30**

ពន្ធបណ្តោះអាសន្ន សំរាប់ផ្តល់ថវិកា ការអប់រំ។ ការផ្តល់ថវិកាខាងសុវត្ថិភាពសាធារណៈតាមមូលដ្ឋាន ដែលអះអាង។ ការផ្តួចផ្តើមការកែប្រែរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

ចំណងជើងជាផ្លូវការ និងសេចក្តីសង្ខេប **រៀបចំដោយអគ្គមេធាវី**

ពន្ធបណ្តោះអាសន្ន សំរាប់ផ្តល់ថវិកា ការអប់រំ។ ការផ្តល់ថវិកាខាងសុវត្ថិភាពសាធារណៈតាមមូលដ្ឋាន ដែលអះអាង។ ការផ្តួចផ្តើមការកែប្រែរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

- ការបង្កើនពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន លើប្រាក់រកបានប្រចាំឆ្នាំ ច្រើនជាង $250,000 ចំនួនប្រាំពីរឆ្នាំ។
- ការបង្កើនពន្ធថ្លៃលក់ដូរ និងប្រើប្រាស់ ដោយ ¼ សេន ចំនួនបួនឆ្នាំ។
- ការបែងចែកពន្ធប្រាក់ចំណូលបណ្តោះអាសន្ន 89% សំរាប់សាលារៀនថ្នាក់ K-12 និង 11% សំរាប់មហាវិទ្យាល័យ សហគមន៍។
- ហាមឃាត់ការប្រើថវិកាសំរាប់ចំណាយលើការគ្រប់គ្រង ប៉ុន្តែផ្តល់អត្តនោម័តឲ្យគណៈគ្រប់គ្រងសាលារៀនតាមមូលដ្ឋាន ដើម្បីសំរេចក្នុងអង្គប្រជុំដែលបើកចំហ និងត្រូវបានជំរះបញ្ជីជាប្រចាំឆ្នាំ នូវលក្ខណៈថវិកាត្រូវបានចំណាយជាយ៉ាងណា។
- ការផ្តល់ថវិកាដែលអះអាង សំរាប់សេវាខាងសុវត្ថិភាពសាធារណៈ បានធ្វើឲ្យស្របគ្នាវិញ ចេញពីរដ្ឋ ទៅឲ្យរដ្ឋាភិបាល មូលដ្ឋាន។

សេចក្តីសង្ខេបនៃអ្នកវិភាគនីតិបញ្ញត្តិ ប្រមាណនូវឥទ្ធិពលហិរញ្ញវត្ថុទូទាត់រួចរបស់រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋានៈ

- ពន្ធប្រាក់ចំណូលបន្ថែមរបស់រដ្ឋ ប្រហែល $6 ប្រាំមួយរយកោដិជាប្រចាំឆ្នាំ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2012-13 រហូតដល់ឆ្នាំ 2016-17។ ចំនួនប្រាក់ចំណូលបន្ថែមតិចជាង នឹងមានសំរាប់ប្រើក្នុងឆ្នាំ 2011-12, 2017-18, និងឆ្នាំ 2018-19។
- ប្រាក់ចំណូលបន្ថែមទាំងនេះ នឹងមានសំរាប់ការផ្តល់ថវិកាឲ្យកម្មវិធីនានា ក្នុងគំរោងថវិការបស់រដ្ឋ។ ការកាត់បន្ថយ នូវការចំណាយប្រហែល $6 ប្រាំមួយរយកោដិ ក្នុងឆ្នាំ 2012-13 ជាចំបងសំរាប់កម្មវិធីអប់រំ នឹងមិនមានឥទ្ធិពលទេ។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ

ទិដ្ឋភាពទូទៅ

វិធានការនេះ បង្កើនអត្រាពន្ធថ្លៃលក់ដូររបស់រដ្ឋ សម្រាប់អ្នកជាប់ពន្ធទាំងអស់ និងអត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន (PIT) សម្រាប់អ្នកជាប់ពន្ធប្រាក់ចំណូលកម្រិតខ្ពស់។ ការបង្កើនពន្ធបណ្តោះអាសន្នទាំងនេះ ផ្តល់នូវប្រាក់ចំណូលបន្ថែម ដើម្បីទូទាត់សម្រាប់កម្មវិធីទាំងឡាយ ដែលត្រូវបានផ្តល់ថវិកានៅក្នុងគំរោងថវិការបស់រដ្ឋ។ គំរោងថវិកាឆ្នាំ 2012–13 របស់រដ្ឋដែលបានអនុម័តដោយអង្គនីតិបញ្ញត្តិ និងអភិបាលរដ្ឋនៅខែមិថុនា ឆ្នាំ 2012 សន្មតថាមាន ការអនុម័តនៃវិធានការនេះ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា គំរោងថវិកានេះ ក៏រួមបញ្ចូលផងដែរនូវផែនការបំរុង ដែលតម្រូវឲ្យមានការកាត់បន្ថយចំណាយ (ហៅថា "ការកាត់ឆ្លើយតបតាមហេតុការណ៍") ក្នុងករណីដែលអ្នកបោះឆ្នោតបដិសេធវិធានការនេះ។ វិធានការនេះក៏ដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងធម្មនុញ្ញផងដែរ នូវលក្ខខណ្ឌតម្រូវមួយចំនួន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវនៃកម្មវិធីរបស់រដ្ឋខ្លះ ទៅឲ្យរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានថ្មីៗនេះ។ តារាងទី 1 សង្ខេបអំពីខចែងសំខាន់ៗនៃសំណើប្រជាមតិនេះ ដែលត្រូវបានពិភាក្សាលម្អិតថែមទៀតនៅខាងក្រោម។

តារាងទី 1
ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃសំណើបជាមតិ លេខ 30

ពន្ធដារដ្ឋ និងប្រាក់ចំណូល

- បង្កើនអត្រាពន្ធលក់ទំនិញបាន មួយ-ភាគបួន សេនសំរាប់រាល់ដុល្លារក្នុងអំឡុងពេល បួនឆ្នាំ។
- បង្កើនពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួនចំពោះ អ្នកជាប់ពន្ធថ្នាក់ខ្ពស់សំរាប់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ។
- តំឡើងប្រហែល $6 ប្រាំមួយរយកោដិដុល្លារបន្ថែមពីលើប្រាក់ចំណូលរដ្ឋប្រចាំឆ្នាំពីឆ្នាំ 2012–13 រហូតដល់ឆ្នាំ 2016–17, ជាមួយនឹង ចំនួនតូចក្នុងឆ្នាំ 2011–12, 2017–18, នឹង 2018–19។

ការចំណាយរបស់រដ្ឋ

- បើសិនជាយល់ព្រមដោយអ្នកបោះឆ្នោត ប្រាក់ចំណូលបន្ថែមនឹងមានសំរាប់ជួយតុល្យភាពថវិការដ្ឋរហូតដល់ឆ្នាំ 2018–19.
- បើសិនជាត្រូវបដិសេធដោយអ្នកបោះឆ្នោត ថវិកា ឆ្នាំ 2012–13 ត្រូវបន្ថយមកត្រឹម $6 ប្រាំមួយរយកោដិដុល្លារ។ ប្រាក់ចំណូលរដ្ឋទាបរហូតដល់ ឆ្នាំ 2018–19។

កម្មវិធីរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន

- ធានាថារដ្ឋបាលមូលដ្ឋានទទួលប្រាក់ពន្ធ ចំណូលប្រចាំឆ្នាំដើម្បីផ្តល់មូលនិធិដល់កម្មវិធីនានាដែលទទួលខុសត្រូវការផ្ទេរឱ្យគេដោយរដ្ឋក្នុងឆ្នាំ 2011។

សំណើប្រជាមតិ
30 ពន្ធបណ្តោះអាសន្ន សំរាប់ផ្តល់ថវិកា ការអប់រំ។ ការផ្តល់ថវិកាខាងសុវត្ថិភាពសាធារណៈតាមមូលដ្ឋាន ដែលអះអាង។ ការផ្តួចផ្តើមការកែប្រែរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ (ត)

ពន្ធរដ្ឋ និងប្រាក់ចំណូល

សាវតារ

កញ្ចប់ថវិកាទូទៅគឺជាគណនីប្រតិបត្តិការចម្បងរបស់រដ្ឋ។ ក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធ 2010–11 (ដែលដំណើរការពីថ្ងៃទី 1 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2010 ដល់ថ្ងៃទី 30 ខែមិថុនា ឆ្នាំ 2011) ប្រាក់ចំណូលសរុបរបស់កញ្ចប់ថវិកាទូទៅគឺ $93 ពាន់លាន។ ប្រភពប្រាក់ចំណូលធំបំផុតទាំងបី របស់កញ្ចប់ថវិកាទូទៅគឺ អត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន ពន្ធលក់ដូរ និងពន្ធប្រាក់ចំណូលរបស់សាជីវកម្ម។

ពន្ធលក់ដូរ។ អត្រាពន្ធទំនិញលក់ចេញនៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ខុសៗគ្នាអាស្រ័យទៅតាមមូលដ្ឋាន។ បច្ចុប្បន្ននេះ អត្រាពន្ធទំនិញលក់ចេញជាមធ្យមគឺច្រើនជាង 8 ភាគរយតែប៉ុណ្ណោះ។ មួយភាគនៃប្រាក់ចំណូលពន្ធលក់ដូរចូលទៅក្នុងរដ្ឋ ចំណែកភាគដែលនៅសេសសល់ ត្រូវបានបែងចែកទៅឲ្យរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន។ កញ្ចប់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ បានទទួល $27 ពីរពាន់ប្រាំពីររយកោដិ នៃប្រាក់ចំណូលពន្ធលក់ដូរ ក្នុងអំឡុងឆ្នាំសារពើពន្ធ 2010–11។

ពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន។ ពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន (PIT) គឺជាពន្ធទៅលើប្រាក់ឈ្នួល អាជីវកម្ម ការវិនិយោគ និងប្រាក់ចំណូលផ្សេងៗ របស់បុគ្គល និងគ្រួសារ។ អត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួនរបស់រដ្ឋ មានលំដាប់ពី 1 ភាគរយ ដល់ 9.3 ភាគរយ ទៅលើភាគនៃប្រាក់ចំណូលរបស់អ្នកជាប់ពន្ធម្នាក់ នៅក្នុងក្រុមនីមួយៗនៃក្រុមប្រាក់ចំណូលជាច្រើន។ (ទាំងនេះសំដៅទៅលើអត្រាពន្ធឯកតាបន្ថែម។) អត្រាពន្ធឯកតាបន្ថែមដែលខ្ពស់ជាងនេះត្រូវបានគិតថ្លៃដូចការបង្កើនប្រាក់ចំណូលដែរ។ ប្រាក់ចំណូលពន្ធដែលបង្កើតចេញពីពន្ធនេះ ដែលចំនួនសរុបគឺ $49.4 បួនពាន់ប្រាំបួនរយបួនកោដិ នៅអំឡុងឆ្នាំសារពើពន្ធ 2010–11 ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលចូលក្នុងកញ្ចប់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ។ បន្ថែមពីលើនេះទៀត ពន្ធបន្ថែម 1 ភាគរយទៀត ត្រូវបានអនុវត្តចំពោះប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ដែលលើសពី $1 លាន (ជាមួយនឹងប្រាក់ចំណូលពាក់ព័ន្ធ ដែលបានបរិច្ចាគជូនសេវាសុខភាពផ្លូវចិត្ត)។

សេចក្តីស្នើច្បាប់

ការបង្កើនអត្រាពន្ធទំនិញលក់ចេញចាប់ពីឆ្នាំ 2013 ដល់ 2016។ វិធានការនេះ បង្កើនអត្រាពន្ធទំនិញលក់ចេញទូទាំងរដ្ឋ ត្រឹមមួយភាគបួនសេនសម្រាប់រាល់មួយដុល្លារនៃទំនិញដែលបានទិញ។ អត្រាពន្ធដែលខ្ពស់ជាងមុននេះ នឹងមានសុពលភាពរយៈពេលបួនឆ្នាំ គឺចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ 2013 រហូតដល់ចុងឆ្នាំ 2016។

ការបង្កើនអត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួនពីឆ្នាំ 2012 ដល់ 2018។ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងទី 2 វិធានការនេះ បង្កើនអត្រាប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន 9.3 ភាគរយបច្ចុប្បន្នទៅលើប្រាក់ចំណូលខ្ពស់ជាងមុន។ អត្រាពន្ធឯកតាបន្ថែម នឹងមានការកើនឡើងនៅពេលប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធសុទ្ធកើនឡើងដែរ។ ឧទាហរណ៍ សម្រាប់អ្នកប្រកាសពន្ធរួមគ្នា នឹងត្រូវបង់ក្នុងអត្រាពន្ធឯកតាបន្ថែម 1 ភាគរយថែមទៀត ទៅលើប្រាក់ចំណូលចន្លោះពី $500,000 និង $600,000 ក្នុងមួយឆ្នាំ ដែលបង្កើនអត្រាសរុបដល់ 10.3 ភាគរយ។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ នឹងត្រូវបង់ក្នុងអត្រាពន្ធឯកតាបន្ថែម 2 ភាគរយថែមទៀត ទៅលើប្រាក់ចំណូលចន្លោះពី $600,000 និង $1 លាន ហើយនឹងត្រូវបង់ក្នុងអត្រាពន្ធឯកតាបន្ថែម 3 ភាគរយថែមទៀត ទៅលើប្រាក់ចំណូលលើសពី $1 លាន ដែលបង្កើនអត្រាសរុបទៅលើក្រុមប្រាក់ចំណូលទាំងនេះរហូតដល់ 11.3 ភាគរយ និង 12.3 ភាគរយរៀងៗខ្លួន។ អត្រាពន្ធថ្មីទាំងនេះ នឹងប៉ះពាល់ប្រហែល 1 ភាគរយនៃអ្នកប្រកាសពន្ធលើប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន របស់រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា។ (បច្ចុប្បន្ននេះ អ្នកជាប់ពន្ធទាំងនេះ បង់ប្រហែល 40 ភាគរយនៃពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួនរបស់រដ្ឋ។) អត្រាពន្ធនឹងមានសុពលភាពរយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ—

តារាងទី 2
អត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលបច្ចុប្បន្ន និងគម្រោងសុំក្រោម សំណើប្រជាមតិ លេខ 30

អ្នកបំពេញពន្ធដារម្នាក់ឯង ប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ[a]	អ្នកបំពេញពន្ធដាររួមគ្នា ប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ[a]	អ្នកបំពេញពន្ធដារជាមេគ្រួសារ ប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ[a]	អត្រាពន្ធកំរិតកំណត់បច្ចុប្បន្ន[b]	គម្រោងសុំបន្ថែមនៃអត្រាពន្ធកំរិតកំណត់[b]
$0-$7,316	$0-$14,632	$0-$14,642	1.0%	-
7,316-17,346	14,632-34,692	14,642-34,692	2.0	-
17,346-27,377	34,692-54,754	34,692-44,721	4.0	-
27,377-38,004	54,754-76,008	44,721-55,348	6.0	-
38,004-48,029	76,008-96,058	55,348-65,376	8.0	-
48,029-250,000	96,058-500,000	65,376-340,000	9.3	-
250,000-300,000	500,000-600,000	340,000-408,000	9.3	1.0%
300,00-500,000	600,000-1,000,000	408,000-680,000	9.3	2.0
លើស 500,000	លើស 1,000,000	លើស 680,000	9.3	3.0

[a] ឃ្លៀបនៃប្រាក់ចំណូលបានបង្ហាញគឺត្រូវចូលជាធរមាន សំរាប់ឆ្នាំ 2011 និងត្រូវលៃសំរួលសំរាប់អតិផរណា នៅឆ្នាំអនាគត។ អ្នកបំពេញពន្ធដារម្នាក់ឯង រួមទាំង បុគ្គលបានរៀបការ និងដៃគូភេទដូចគ្នាមានចុះឈ្មោះ (RDPS) ដែលបំពេញពន្ធដារប្រចាំឆ្នាំដាច់ដោយឡែក។ អ្នកបំពេញពន្ធដាររួមគ្នា រួមទាំងអ្នកបានរៀបការ និង ដៃគូភេទដូចគ្នា RDP ដែលបំពេញពន្ធដាររួមគ្នា ព្រមទាំងជនពោះម៉ាយ ឬមេម៉ាយដែលមានគុណសម្បត្តិ នឹងកូនក្រោមបន្ទុក។

[b] អត្រាពន្ធកំរិតកំណត់អនុវត្តលើប្រាក់ចំណូល ជាប់ពន្ធក្នុងឃ្លៀបពន្ធដារដែលមានរាយ ឈ្មោះ។ គម្រោងសុំអត្រាពន្ធបន្ថែមនឹងត្រូវ ចូលជាធរមានចាប់ផ្តើមក្នុងឆ្នាំ 2012 ហើយ ត្រូវចប់នៅឆ្នាំ 2018។ អត្រាពន្ធបច្ចុប្បន្នដែល មានរាយនោះមិនមានបញ្ចូលអត្រាពន្ធសំរាប់ សុខភាពផ្លូវចិត្ត នៃ 1 ភាគរយសំរាប់ប្រាក់ ចំណូលជាប់ពន្ធដែលលើសពី $1លាន ដុល្លារ។

សំរាប់អត្ថបទនៃសំណើប្រជាមតិ លេខ 30, សូមអានទំព័រ 80។

សំណើប្រជាមតិ 30 ពន្ធបណ្តោះអាសន្ន សំរាប់ផ្តល់ថវិកា ការអប់រំ។ ការផ្តល់ថវិកាខាងសុវត្ថិភាពសាធារណៈតាមមូលដ្ឋាន ដែលអះអាង។ ការផ្តួចផ្តើមការកែប្រែរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ **(ត)**

ដោយចាប់ផ្តើមពីឆ្នាំពន្ធ 2012 និងបញ្ចប់នៅពេលបូកសរុបឆ្នាំពន្ធ 2018។ (ដោយសារតែការបង្កើនអត្រានឹងត្រូវបានអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃទី 1 ខែមករា ឆ្នាំ 2012 នោះ អ្នកជាប់ពន្ធដែលរងការប៉ះពាល់ ទំនងជានឹងត្រូវបង់ច្រើនជាងមុន នៅខែខាងមុខ ដើម្បីទូទាត់ផលប៉ះពាល់ពេញមួយឆ្នាំនៃការបង្កើនអត្រា។) អត្រា 1 ភាគរយបន្ថែមសម្រាប់សេវាសុខភាពផ្លូវចិត្ត នឹងនៅតែត្រូវបានអនុវត្តចំពោះប្រាក់ចំណូលដែលលើសពី $1 លាន ដដែល។ ដូច្នេះ ការផ្លាស់ប្តូរអត្រារបស់សំណើប្រជាមតិលេខ 30 នឹងបង្កើនអត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួនលើឯកតាបន្ថែម របស់អ្នកជាប់ពន្ធទាំងនេះចាប់ពី 10.3 ភាគរយ ដល់ 13.3 ភាគរយ។ សំណើប្រជាមតិលេខ 38 អំពីសន្លឹកឆ្នោតនេះ ក៏នឹងបង្កើនអត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួនផងដែរ។ ប្រអប់ដែលនៅជិត បរិយាយអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង ប្រសិនបើវិធានការទាំងពីរត្រូវបានយល់ព្រម។

> **តើមានអ្វីកើតឡើងបើ អ្នកបោះឆ្នោតយល់ព្រមលើសំណើប្រជាមតិទាំងពីរ 30 សំណើប្រជាមតិ 38?**
>
> ***រដ្ឋធម្មនុញ្ញរដ្ឋបញ្ជាក់នូវអ្វីនឹងកើតឡើងបើមានវិធានការពីរចំរូងចំរាស់។*** បើខមាត្រាទាំងឡាយនៃវិធានការពីរត្រូវបានយល់ព្រមនៅក្នុងសន្លឹកឆ្នោតទូទាំងរដ្ឋ រដ្ឋធម្មនុញ្ញបញ្ជាក់ថាខមាត្រានៃវិធានការណាដែលទទួលការគាំទ្រ «បាទ/ចាស» ពីអ្នកបោះឆ្នោតច្រើនជាងគេឈ្នះ។
>
> សំណើប្រជាមតិ 30 និង សំណើប្រជាមតិ 38 នៅក្នុងសន្លឹកឆ្នោតទូទាំងរដ្ឋនេះ ទាំងពីរនេះតំឡើងអត្រាពន្ធលើប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន (PIT) ហើយ ដូចយ៉ាងនេះហើយ វាអាចពិនិត្យបានថាមានភាពចំរូងចំរាសគ្នា។
>
> ***វិធានការរដ្ឋដែលការតំឡើងពន្ធដារតែមួយផ្នែកចូលជាធរមាន។*** សំណើប្រជាមតិ 30 នឹង សំណើប្រជាមតិ 38 ទាំងពីរនេះមានវគ្គមួយចំនួនមានបំណងដោបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់លាស់ថាតើខមាត្រាមួយណាដែលនឹងចូលជាធរមាន បើសិនជាវិធានការទាំងពីរត្រូវឈ្នះ
>
> - ***បើសិនជា សំណើប្រជាមតិ 30 ទទួលសន្លឹកឆ្នោត បាទ/ចាសច្រើនជាង។*** សំណើប្រជាមតិ 30 មានវគ្គមួយបង្ហាញថាខមាត្រារបស់វាអាចឈ្នះទាំងអស់ ហើយគ្មានខមាត្រាណាមួយនៃវិធានការដ៏ទៃទៀតតំឡើងអត្រាពន្ធដារផ្ទាល់ខ្លួន PIT—នៅក្នុងករណីនេះ សំណើប្រជាមតិ 38—នឹងចូលជាធរមាន។
> - ***បើសិនជា សំណើប្រជាមតិ 38 ទទួលសន្លឹកឆ្នោត បាទ/ចាសច្រើនជាង។*** សំណើប្រជាមតិ 38 មានវគ្គមួយបង្ហាញថាខ មាត្រារបស់វាអាចឈ្នះ ហើយខមាត្រានៃអត្រាពន្ធនៃវិធានការដ៏ទៃទៀតបោះពាល់ដល់ការលក់ដូរ ឬអត្រាពន្ធ PIT—នៅក្នុងករណីនេះ សំណើប្រជាមតិ 30—នឹងមិនចូលជាធរមានទេ។ ក្រោមឆាកបៀបនេះ ការកាត់បន្ថយចំណាយដែលគេស្គាល់ថា "ការកាត់ឆ្លើយតបតាមហេតុការណ៍" នឹងចូលជាធរមានជាលទ្ធផលមកពីកំណើនពន្ធដារនៃសំណើប្រជាមតិ30 មិនចូលជាធរមាន។

ការប៉ះពាល់សារពើពន្ធ

ប្រាក់ចំណូលរដ្ឋបន្ថែមរហូតដល់ឆ្នាំ 2018–19។ *ក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធប្រាំឆ្នាំកន្លងមក* ដែលការបង្កើនពន្ធទំនិញលក់ចេញ និងពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួននឹងមានសុពលភាព (2012–13 ដល់ 2016–17), កំណើនប្រាក់ចំណូលរដ្ឋប្រចាំឆ្នាំ ដែលបណ្តាលមកពីការបង្កើនពន្ធរបស់វិធានការនេះ ត្រូវបានប៉ាន់ស្មានថាមានចំនួន ប្រហែល $6 ប្រាំមួយរយកោដិ។ ទំនងជាមានការកើនប្រាក់ចំណូលតិចជាងនេះនៅក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធ 2011–12, 2017–18 និងឆ្នាំ 2018–19 ដោយសារការអនុវត្តបន្តិចម្តងៗ និងការធ្វើឲ្យ លែងមានបន្តិចម្តងៗនៃអត្រាពន្ធខ្ពស់ជាងមុន។

ប្រាក់ចំណូលអាចមានការផ្លាស់ប្តូរច្រើនពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។ ប្រាក់ចំណូលដែលបង្កើនដោយវិធានការនេះ អាចស្ថិតនៅក្រោមចំនួនផ្លាស់ប្តូរពហុរយកោដិដុល្លារ ដែលអាចច្រើនជាង ឬតិចជាងប្រាក់ចំណូលដែលបានគន់គូរខាងលើ។ នេះគឺដោយសារតែភាគច្រើននៃប្រាក់ចំណូលបន្ថែមដែលបានពីវិធានការនេះ នឹងបានមកពីការបង្កើនអត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួនទៅលើអ្នកជាប់ពន្ធប្រាក់ចំណូលកម្រិតខ្ពស់។ ប្រាក់ចំណូលភាគច្រើន ដែលត្រូវបានរាយការណ៍ដោយអ្នកជាប់ពន្ធប្រាក់ចំណូលកម្រិតខ្ពស់ មានការពាក់ព័ន្ធខ្លះទៅនឹងការវិនិយោគ និងអាជីវកម្មរបស់ពួកគេ ជាជាងប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់បៀវត្សរ៍។ ខណៈប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់បៀវត្សរ៍សម្រាប់អ្នកជាប់ពន្ធប្រាក់ចំណូលកម្រិតខ្ពស់ ប្រែប្រួលក្នុងកម្រិតខ្លះ ប្រាក់ចំណូលនៃការវិនិយោគរបស់ពួកគេ អាចផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងច្រើនពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ អាស្រ័យលើការអនុវត្តនៃផ្សារសន្លឹកហ៊ុន តម្លៃផ្ទះសំបែង និងសេដ្ឋកិច្ច។ ឧទាហរណ៍ ពន្ធសុខភាពផ្លូវចិត្តបច្ចុប្បន្នទៅលើប្រាក់ចំណូលលើសពី $1 លាន បានបង្កើតប្រហែល $730 លាន នៅឆ្នាំ 2009–10 ប៉ុន្តែកើនឡើងទ្វេដងច្រើនជាងចំនួនប្រាក់ក្នុងឆ្នាំមុនៗ។ ដោយសារចំនួនប្រែប្រួលនៃប្រាក់ចំណូលរបស់អ្នកជាប់ពន្ធទាំងនេះ និងភាពមិនច្បាស់លាស់នៃការឆ្លើយតបរបស់ពួកគេទៅនឹងការបង្កើនអត្រានោះ ប្រាក់ចំណូលដែលបង្កើនដោយវិធានការនេះមានការពិបាកក្នុងការប៉ាន់ស្មាន។

ការចំណាយរបស់រដ្ឋ

សាវតារ

ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋឧបត្ថម្ភដល់កម្មវិធីជាច្រើន។ ប្រាក់ចំណូលដែលត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកញ្ចប់ថវិកាទូទៅ បានគាំទ្រដល់កម្មវិធីជាច្រើន រួមមានសាលារៀនរដ្ឋ សាកលវិទ្យាល័យរដ្ឋ កម្មវិធីសុខភាព សេវាសង្គមកិច្ចនិងពន្ធនាគារ។ ការចំណាយទៅលើសាលារៀន គឺជាផ្នែកដ៏ធំជាងគេនៃគំរោងថវិការបស់រដ្ឋ។ សំណើប្រជាមតិមុនៗ ដែលត្រូវបានអនុម័តដោយអ្នកបោះឆ្នោតរបស់រដ្ឋ តម្រូវឲ្យរដ្ឋផ្តល់នូវចំនួនប្រាក់ប្រចាំឆ្នាំជាអប្បបរមា ដែលហៅជារួមថា ការធានាជាអប្បបរមានៃសំណើប្រជាមតិលេខ 98 សម្រាប់សាលារៀន (មត្តេយ្យសិក្សារហូតដល់វិទ្យាល័យ) និងមហាវិទ្យាល័យសហគមន៍ (ជារួមហៅថា ការអប់រំកម្រិត K–14)។ ការធានាជាអប្បបរមា ត្រូវបានផ្តល់ថវិកាតាមរយៈការបូកបញ្ចូលគ្នានូវកញ្ចប់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ និងប្រាក់ចំណូលពន្ធលើទ្រព្យសម្បត្តិមូលដ្ឋាន។ ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ការគណនារកការធានាជាអប្បបរមាមានលក្ខណៈរសើបខ្ពស់ចំពោះការផ្លាស់ប្តូរប្រាក់ចំណូលកញ្ចប់ថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ។ ក្នុងបណ្តាឆ្នាំទាំងឡាយ នៅពេលដែលប្រាក់ចំណូលកញ្ចប់ថវិកាទូទៅ កើនឡើងក្នុងចំនួនច្រើនការធានា ក៏ទំនងជាមានការកើនឡើងក្នុងចំនួនខ្ពស់ដែរ។ ការចែករំលែកមួយភាគធំនៃការផ្តល់ថវិការបស់រដ្ឋ និងក្នុងមូលដ្ឋានដែលត្រូវបានបែងចែកទៅឲ្យសាលារៀន និងមហាវិទ្យាល័យសហគមន៍គឺ "ពុំមានលក្ខខណ្ឌទេ" មានន័យថា ពួកគេអាចប្រើថវិកាសម្រាប់គោលបំណងអប់រំណាមួយក៏បាន។

សំណើច្បាប់

ប្រាក់ចំណូលពន្ធថ្មីដែលមានលទ្ធភាពផ្តល់ថវិកាដល់សាលារៀន និងជួយ ធ្វើឲ្យមានតុល្យភាពគំរោងថវិកា។ ប្រាក់ចំណូលដែលបង្កើតដោយការបង្កើនពន្ធបណ្តោះអាសន្នរបស់វិធានការ នឹងត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងការគណនារកការធានាជាអប្បបរមានៃសំណើប្រជាមតិលេខ 98 ដោយបង្កើនការធានារាប់រយកោដិដុល្លារជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ដូច្នេះ មួយភាគនៃប្រាក់ចំណូលថ្មី នឹងត្រូវបានប្រើសម្រាប់គាំទ្រការផ្តល់ថវិកាដល់សាលារៀនខ្ពស់ជាងមុន ជាមួយនឹងភាគដែលនៅសេសសល់ជួយ ធ្វើឲ្យមានតុល្យភាពគំរោងថវិកា

ពន្ធបណ្តោះអាសន្ន សំរាប់ផ្តល់ថវិកា ការអប់រំ។ ការផ្តល់ថវិកាខាងសុវត្ថិភាពសាធារណៈតាមមូលដ្ឋាន ដែលអះអាង។ ការផ្តួចផ្តើមការកែប្រែរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ

របស់រដ្ឋ។ តាមទស្សនៈគណនេយ្យ ប្រាក់ចំណូលថ្មីនឹងត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងគណនីរដ្ឋដែលទើបបង្កើតថ្មី ដែលមានឈ្មោះថា គណនីការពារវិស័យអប់រំ (EPA)។ ក្នុងចំណោមថវិកានៅក្នុងគណនី 89 ភាគរយ នឹងត្រូវបានផ្តល់ទៅឲ្យសាលារៀន ហើយ 11 ភាគរយទៀត ត្រូវបានផ្តល់ទៅឲ្យមហាវិទ្យាល័យសហគមន៍។ សាលារៀន និងមហាវិទ្យាល័យសហគមន៍ អាចប្រើថវិកាទាំងនេះសម្រាប់គោលបំណងអប់រំណាមួយក៏បាន។ ថវិកានឹងត្រូវបានចែកចាយក្នុងលក្ខណៈដូចគ្នាទៅនឹងការផ្តល់ថវិកាដល់សិស្សម្នាក់ ដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌ សម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ន លើកលែងតែគ្មានការិយាល័យអប់រំស្រុកណាមួយ នឹងទទួលបានតិចជាង $200 នៅក្នុងថវិកា EPA សម្រាប់សិស្សម្នាក់ ហើយគ្មានមហាវិទ្យាល័យសហគមន៍ក្នុងស្រុកណាមួយ នឹងទទួលបានតិចជាង $100 នៅក្នុងថវិកា EPA សម្រាប់និស្សិតពេញម៉ោងម្នាក់។

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ បើវិធានការត្រូវបានយល់ព្រម

គំរោងថវិកាឆ្នាំ 2012–13 ពឹងផ្អែកលើការអនុម័តរបស់អ្នកបោះឆ្នោតទៅលើវិធានការនេះ។ អង្គនីតិបញ្ញត្តិ និងអភិបាលបានអនុម័តគំរោងថវិកនៅខែមិថុនា ដើម្បីដោះស្រាយឱនភាពគំរោងថវិកាដែលបានគន់គូរត្រឹមត្រូវសម្រាប់ឆ្នាំសារពើពន្ធ 2012–13 ក៏ដូចជាឱនភាពថវិកាដែលបានគន់គូរសម្រាប់ឆ្នាំទាំងឡាយក្នុងពេលអនាគត។ គំរោងថវិកាឆ្នាំ 2012–13 (1) សន្មត់ថា អ្នកបោះឆ្នោតយល់ព្រមលើវិធានការនេះ និង (2) ចំណាយប្រាក់ចំណូលដែលផ្តល់ផលទៅលើកម្មវិធីរដ្ឋជាច្រើន។ ការចែករំលែកមួយភាគធំនៃប្រាក់ចំណូលដែលត្រូវបានបង្កើតដោយវិធានការនេះ ត្រូវបានចំណាយទៅលើសាលារៀន និងមហាវិទ្យាល័យសហគមន៍។ ការនេះ ជួយពន្យល់បកស្រាយអំពីកំណើនយ៉ាងច្រើននៃការផ្តល់ថវិកាសម្រាប់សាលារៀន និងមហាវិទ្យាល័យ សហគមន៍ក្នុងឆ្នាំ 2012–13 ដែលមានកំណើនចំនួន $6.6 ប្រាំមួយរយកោដិប្រាំមួយលានដុល្លារ (14 ភាគរយ) ក្នុងឆ្នាំ 2011–12។ ស្ទើរតែទាំងអស់នៃកំណើននេះ ត្រូវបានប្រើសម្រាប់ទូទាត់ចំណាយរបស់ K–14 ពីឆ្នាំមុន និងកាត់បន្ថយភាពយឺតយ៉ាវនៅក្នុងការទូទាត់មួយចំនួននៃ K–14 របស់រដ្ឋ។ ដរាបណាមានឱនភាពគំរោងថវិកាដែលបានគន់គូរច្រើន គំរោងថវិកាក៏ដាក់បញ្ចូលវិធានការទាំងឡាយ ដើម្បីទប់ទល់នឹងចំណាយនៅក្នុងកម្មវិធីសេវាសុខាភិបាល និងសង្គមកិច្ច កាត់បន្ថយសំណងទៅឲ្យនិយោជិករបស់រដ្ឋ ប្រើថវិកាតែមួយលើក និងខ្ចីពីគណនីដទៃទៀតរបស់រដ្ឋផងដែរ។

ផលប៉ះពាល់ទៅលើគំរោងថវិការហូតដល់ឆ្នាំ 2018–19។ ប្រាក់ចំណូលពន្ធបន្ថែមរបស់វិធានការនេះ នឹងមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ សម្រាប់ជួយធ្វើឲ្យមានតុល្យភាពគំរោងថវិការបស់រដ្ឋរហូតដល់ឆ្នាំ 2018–19។ ប្រាក់ចំណូលបន្ថែមពីវិធានការនេះ ផ្តល់ថវិកាជាច្រើនពាន់ដុល្លារក្នុងមួយឆ្នាំ រហូតដល់ឆ្នាំ 2018–19 ដែលនឹងមានលទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងជាច្រើន រួមមាន ការផ្តល់ថវិកាដល់កម្មវិធីដែលមានស្រាប់របស់រដ្ឋ ការបញ្ចប់ភាពយឺតយ៉ាវក្នុងការទូទាត់របស់ការអប់រំកម្រិតK–14 និងការទូទាត់បំណុលផ្សេងៗរបស់រដ្ឋ។ វិធានការនាពេលអនាគតរបស់អង្គនីតិបញ្ញត្តិ និងអភិបាលនឹងកំណត់អំពីការប្រើប្រាស់ថវិកាទាំងនេះ។ ស្របពេលជាមួយគ្នានេះដែរ ដោយសារមានចំនួនប្រែប្រួលនៃអ្នកជាប់ពន្ធប្រាក់ចំណូលកម្រិតខ្ពស់ ភាពប្រែប្រួលប្រាក់ចំណូលរដ្ឋ ដែលមានសក្តានុពលក្រោមវិធានការនេះ អាចធ្វើឲ្យការគ្រោងថវិការបស់រដ្ឋមានភាពស្មុគ្រស្មាញក្នុងឆ្នាំខ្លះ។ ក្រោយពីការបង្កើនពន្ធដែលបានស្នើផុតកំណត់ ការខាតប្រាក់ចំណូលពន្ធដែលពាក់ព័ន្ធអាចបង្កើតសម្ពាធគំរោងថវិកាបន្ថែមទៀតនៅក្នុងឆ្នាំបន្តបន្ទាប់។

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ បើវិធានការត្រូវបានបដិសេធ

គំរោងថវិកាបំរុងកាត់បន្ថយការចំណាយ ប្រសិនបើអ្នកបោះឆ្នោតបដិសេធវិធានការនេះ។ ប្រសិនបើវិធានការនេះបរាជ័យ រដ្ឋនឹងមិនទទួលបានប្រាក់ចំណូលបន្ថែម ដែលបានបង្កើតដោយការបង្កើនពន្ធរបស់សំណើប្រជាមតិឡើយ។ ក្នុងស្ថានភាពនេះ គំរោងថវិកាឆ្នាំ 2012–13 តម្រូវឲ្យការចំណាយរបស់ខ្លួនកាត់បន្ថយមកនៅត្រឹម $6 ប្រាំមួយរយកោដិ។ ការកាត់ឆ្លើយតបតាមហេតុការណ៍ទាំងនេះ ដូចដែលបានគ្រោងនៅក្នុងច្បាប់រដ្ឋបច្ចុប្បន្ន មានបង្ហាញនៅក្នុងតារាងទី 3។ ការកាត់បន្ថយស្ទើរតែទាំងអស់ ត្រូវបានផ្តល់ទៅឲ្យកម្មវិធីអប់រំ ដែលក្នុងនោះ $5.4 ប្រាំរយកោដិបួនលាន ត្រូវបានផ្តល់ទៅឲ្យការអប់រំកម្រិត K–14 និង $500 លាន ទៅឲ្យសាកលវិទ្យាល័យរដ្ឋ។ ក្នុងចំណោមការកាត់បន្ថយរបស់កម្រិតសិក្សា K–14 ប្រហែល $3 បីរយកោដិ គឺជាការកាត់នៅក្នុងការផ្តល់ថវិកាដែលគ្មានលក្ខខណ្ឌ។ សាលារៀន និងមហាវិទ្យាល័យសហគមន៍ អាចឆ្លើយតបទៅនឹងការកាត់នេះតាមវិធីជាច្រើន រួមមាន ប្រើការដកថវិកាបំរុងទុក ការធ្វើឲ្យឆ្នាំសិក្សាសម្រាប់សាលារៀនកាន់តែខ្លី និងការកាត់បន្ថយការចុះឈ្មោះចូលរៀននៅមហាវិទ្យាល័យសហគមន៍។ ការកាត់បន្ថយដែលនៅសេសសល់ចំនួន $2.4 ពីររយកោដិបួនលានដុល្លារ នឹងបង្កើនចំនួននៃការទូទាត់យឺតយ៉ាវទៅឲ្យសាលារៀន និងមហាវិទ្យាល័យសហគមន៍ ត្រឡប់ទៅកម្រិតឆ្នាំ 2011–12 វិញ។ ការនេះ អាចប៉ះពាល់ដល់តម្រូវការសាច់ប្រាក់របស់សាលារៀន និង មហាវិទ្យាល័យសហគមន៍ ធ្វើឲ្យមានភាពយឺតយ៉ាវនៅក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធ ដែលជាសក្តានុពលបណ្តាលឲ្យមានកម្ចីរយៈពេលខ្លីកាន់តែច្រើនឡើង។

តារាងទី 3
ការកាត់បន្ថយការចំណាយឆ្នាំ 2012–13 បើសិនជាអ្នកបោះឆ្នោតបដិសេធសំណើប្រជាមតិលេខ 30

(គិតជាលានដុល្លារ)

សាលា និង មហាវិទ្យាល័យសហគមន៍	$5,354
សកលវិទ្យាល័យកាលីហ្វ័រញ៉ា	250
សកលវិទ្យាល័យរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា	250
ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍សេវាកម្ម	50
មូលនិធិក្រសួងប៉ូលិសក្រុង	20
CalFire	10
កម្មវិធីត្រួតត្រាទឹកជំនន់ DWR	7
មូលនិធិល្បាតមើលសុវត្ថិភាពទឹក	5
ក្រសួងមច្ឆាជាតិ នឹងប្រមាញ់	4
ក្រសួងឧទ្យាននឹងការកំសាន្ត	2
កម្មវិធីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច DOJ	1
សរុប	**$5,951**

DWR = ក្រសួងធនធាន DOJ = ក្រសួងយុត្តិធ

ផលប៉ះពាល់ទៅលើគំរោងថវិការហូតដល់ឆ្នាំ 2018–19។ ប្រសិនបើវិធាន ការនេះត្រូវបានបដិសេធដោយអ្នកបោះឆ្នោត ប្រាក់ចំណូលរបស់រដ្ឋនឹងធ្លាក់ចុះរាប់រយកោដិដុល្លារជារៀងរាល់ឆ្នាំ រហូតដល់ឆ្នាំ 2018–19 ទាបជាងការយល់ព្រមលើវិធានការនេះ។ វិធានការនាពេលអនាគតរបស់អង្គនីតិបញ្ញត្តិ និងអភិបាលរដ្ឋ នឹងកំណត់អំពីរបៀបធ្វើឲ្យមានតុល្យភាពគំរោងថវិការបស់រដ្ឋ ទៅតាមប្រាក់ចំណូលដែលមានកម្រិតទាបជាងមុននេះ។ គំរោងថវិកាពេលអនាគតរបស់រដ្ឋ អាចធ្វើឲ្យមានតុល្យភាពបានតាមរយៈការកាត់ទៅឲ្យសាលារៀន ឬកម្មវិធីផ្សេងៗ ប្រាក់ចំណូលថ្មី និងវិធានការតែមួយលើក។

សំរាប់អត្ថបទនៃសំណើប្រជាមតិ លេខ 30, សូមអានទំព័រ 80។

ពន្ធបណ្ដោះអាសន្ន សំរាប់ផ្ដល់ថវិកា ការអប់រំ។ ការផ្ដល់ថវិកាខាងសុវត្ថិភាពសាធារណៈតាមមូលដ្ឋាន ដែលអះអាង។ ការផ្ដួចផ្ដើមការកែប្រែរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ **(ត)**

កម្មវិធីនានាតាមរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន

សាវតារ

នៅឆ្នាំ 2011 រដ្ឋបានផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវចំពោះការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលនិងការផ្ដល់ថវិកាដល់កម្មវិធីជាច្រើនដល់រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន (ជាដំបូងទៅឲ្យខោនធី)។ ការទទួលខុសត្រូវរបស់កម្មវិធីដែលបានផ្ទេរ រួមមាន ការឃុំខ្លួនជនល្មើសជាមនុស្សពេញវ័យមួយចំនួន ការត្រួតពិនិត្យអ្នកដែលត្រូវបានដោះលែងបណ្ដោះអាសន្ន និងការផ្ដល់សេវាព្យាបាលអ្នកសេពគ្រឿងញៀន។ ដើម្បីទូទាត់សម្រាប់កាតព្វកិច្ចថ្មីៗទាំងនេះ អង្គនីតិបញ្ញត្តិបានអនុម័តច្បាប់មួយ ដែលផ្ទេរប្រហែល $6 ប្រាំមួយរយកោដិដុល្លារ នៃប្រាក់ចំណូលពន្ធរបស់រដ្ឋទៅឲ្យរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានក្នុងមួយឆ្នាំ។ ភាគច្រើននៃថវិកាទាំងនេះ បានមកពីការបង្វែរមួយភាគនៃពន្ធទំនិញលក់ចេញ ពីរដ្ឋទៅឲ្យរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន។

សំណើច្បាប់

វិធានការនេះ បានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងធម្មនុញ្ញនូវខចែងមួយចំនួន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវនៃកម្មវិធីរបស់រដ្ឋក្នុងឆ្នាំ 2011។

ការធានាប្រាក់ចំណូលជាហូរហែទៅឲ្យរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន។ វិធានការនេះតម្រូវឲ្យរដ្ឋបន្តផ្ដល់ប្រាក់ចំណូលពន្ធដែលបានប្ដូរទិសដៅក្នុងឆ្នាំ 2011 (ឬថវិកាសមមូល) ទៅឲ្យរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន ដើម្បីទូទាត់សម្រាប់ការទទួលខុសត្រូវនៃកម្មវិធីដែលបានផ្ទេរ។ វិធានការនេះ ក៏ដកជាអចិន្ត្រៃយ៍នូវប្រាក់ចំណូលពន្ធទំនិញលក់ចេញ ដែលបានប្ដូរទិសដៅទៅឲ្យរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន ចេញពីការគណនារកការធានាការផ្ដល់ថវិកាជាអប្បបរមាសម្រាប់សាលារៀន និងមហាវិទ្យាល័យសហគមន៍ផងដែរ។

ការរឹតត្បិតដល់អាជ្ញាធររដ្ឋក្នុងការពង្រីកលក្ខខណ្ឌតម្រូវរបស់កម្មវិធី។ រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន នឹងមិនត្រូវបានតម្រូវឲ្យអនុវត្តច្បាប់រដ្ឋនាពេលអនាគតណាមួយ ដែលបង្កើនខ្ទង់ចំណាយរបស់មូលដ្ឋាន ក្នុងការគ្រប់គ្រងការទទួលខុសត្រូវរបស់កម្មវិធី ដែលបានផ្ទេរនៅក្នុងឆ្នាំ 2011 ឡើយ លុះត្រាណាតែរដ្ឋបានផ្ដល់ប្រាក់បន្ថែម ដើម្បីទូទាត់សម្រាប់ខ្ទង់ចំណាយដែលកើនឡើងប៉ុណ្ណោះ។

ការតម្រូវឲ្យរដ្ឋចែករំលែកខ្ទង់ចំណាយកម្មវិធី ដែលមិនបានព្រៀងទុកខ្លះ។ វិធានការនេះ តម្រូវឲ្យរដ្ឋទូទាត់ផ្នែកនៃខ្ទង់ចំណាយថ្មីណាមួយរបស់មូលដ្ឋាន ដែលជាលទ្ធផលនៃបណ្ដឹងមួយចំនួន និងការផ្លាស់ប្ដូរលក្ខន្តិកៈឬបទបញ្ជារបស់សហព័ន្ធ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលខុសត្រូវនៃកម្មវិធីដែលបានផ្ទេរ។

ការលុបចោលការទទួលខុសត្រូវផ្ដល់ថវិកាមានសិទ្ធិជាសក្ដានុពល។ ក្រោមធម្មនុញ្ញ រដ្ឋត្រូវសងដល់រដ្ឋបាលមូលដ្ឋានវិញ នៅពេលខ្លួនដាក់ការទទួលខុសត្រូវ ឬ "សិទ្ធិ" ថ្មី ទៅឲ្យពួកគេ។ ក្រោមច្បាប់បច្ចុប្បន្ន រដ្ឋអាចត្រូវបានតម្រូវឲ្យផ្ដល់ជូនរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន នូវថវិកាបន្ថែម (សំណងមានសិទ្ធិ) ដើម្បីទូទាត់សម្រាប់ការទទួលខុសត្រូវនៃកម្មវិធីដែលបានផ្ទេរ។ វិធានការនេះ បញ្ជាក់លម្អិតថា រដ្ឋនឹងមិនត្រូវបានតម្រូវឲ្យផ្ដល់សំណងមានអាណត្តិទាំងនេះទេ។

បញ្ឈប់ការផ្ដល់សំណងចំពោះចំណាយនៃច្បាប់ប្រជុំដោយបើកចំហ។ ច្បាប់ Ralph M. Brown តម្រូវឲ្យរាល់ការប្រជុំទាំងអស់របស់អង្គនីតិបញ្ញត្តិក្នុងមូលដ្ឋាន ត្រូវមានលក្ខណៈបើកចំហជាសាធារណៈ។ កន្លងមក រដ្ឋបានផ្ដល់សំណងជូនរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន សម្រាប់ខ្ទង់ចំណាយដែលបណ្ដាលមកពីខចែងមួយចំនួននៃច្បាប់ Brown (ដូចជា ការតម្រូវឲ្យរៀបចំ និងប្រកាសផ្សាយរបៀបវារៈសម្រាប់ការប្រជុំជាសាធារណៈជាដើម)។ វិធានការនេះបញ្ជាក់លម្អិតថា រដ្ឋនឹងមិនត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការទូទាត់ជូនភ្នាក់ងារក្នុងមូលដ្ឋាន ចំពោះចំណាយទាំងឡាយណាដែលគោរពតាមនីតិវិធីប្រជុំដោយបើកចំហ នៅក្នុងច្បាប់ Brown ឡើយ។

សំណើប្រជាមតិ **30**

ពន្ធបណ្តោះអាសន្ន សំរាប់ផ្តល់ថវិកា ការអប់រំ។ ការផ្តល់ថវិកាខាងសុវត្ថិភាពសាធារណៈតាមមូលដ្ឋាន ដែលអះអាង។ ការផ្តួចផ្តើមការកែប្រែរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ **(ត)**

ការប៉ះពាល់សារពើពន្ធ

រដ្ឋាភិបាលរដ្ឋ។ ខ្ទង់ចំណាយរបស់រដ្ឋ ចំពោះកម្មវិធីដែលបានផ្ទេរអាចខ្ពស់ជាងមុន ពីព្រោះវិធានការនេះ (1) ធានាថា រដ្ឋនឹងបន្តផ្តល់ថវិកាជូនរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន ដើម្បីទូទាត់ជូនពួកគេ (2) តម្រូវឲ្យរដ្ឋចែករំលែកផ្នែកនៃខ្ទង់ចំណាយទាំងឡាយ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់សហព័ន្ធ និងរឿងក្តីនាពេលអនាគត និង (3) អនុញ្ញាតឲ្យរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន បដិសេធមិនអនុវត្តច្បាប់ និងបទបញ្ញាថ្មីរបស់រដ្ឋ ដែលបង្កើនខ្ទង់ចំណាយរបស់ខ្លួន លុះត្រាណាតែរដ្ឋផ្តល់ថវិកាបន្ថែមទៀត។ ខ្ទង់ចំណាយជាសក្តានុពលនេះ នឹងប៉ះប៉ូវវិញដោយផ្នែក តាមរយៈខចែងទាំងឡាយរបស់វិធានការ ដោយលុបបំបាត់បំណុលមានសិទ្ធិរបស់រដ្ឋ ដែលមានសក្តានុពលណាមួយ ចេញពីការផ្ទេរកម្មវិធីឆ្នាំ 2011 និងនីតិវិធីនៃច្បាប់ Brown។ ផលប៉ះពាល់សារពើពន្ធសរុបនៃខចែងទាំងនេះ មិនអាចកំណត់បានឡើយ ហើយនឹងអាស្រ័យទៅលើវិធានការនាពេលអនាគត ដោយមន្ត្រីជាប់ឆ្នោត និងតុលាការ។

រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន។ កត្តាទាំងឡាយដែលបានពិភាក្សាខាងលើ នឹងមានផលប៉ះពាល់សារពើពន្ធទៅលើរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន។ នេះមានន័យថា ប្រាក់ចំណូលរបស់រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន អាចខ្ពស់ជាងមុន ពីព្រោះរដ្ឋនឹងត្រូវបានតម្រូវឲ្យ (1) បន្តផ្តល់ថវិកាជូនរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន ដើម្បីទូទាត់ការទទួលខុសត្រូវនៃកម្មវិធីដែលបានផ្ទេរនៅឆ្នាំ 2011 និង (2) ទូទាត់ទាំងអស់ ឬដោយផ្នែកនៃខ្ទង់ចំណាយទាំងឡាយ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្លាស់ប្តូរច្បាប់សហព័ន្ធ និងរដ្ឋ និងរឿងក្តីនាពេលអនាគត។ ប្រាក់ចំណូលរបស់មូលដ្ឋានដែលកើនឡើងទាំងនេះ នឹងប៉ះប៉ូវវិញដោយផ្នែកតាមរយៈខចែងទាំងឡាយរបស់វិធានការ ដោយលុបបំបាត់អំណាចរបស់រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន ក្នុងការទទួលសំណងមានសិទ្ធិ សម្រាប់ការបង្វែរកម្មវិធីឆ្នាំ 2011 និងនីតិវិធីនៃច្បាប់ Brown។ ផលប៉ះពាល់សារពើពន្ធសរុបនៃខចែងទាំងនេះ មិនអាចកំណត់បានឡើយ ហើយនឹងអាស្រ័យទៅលើវិធានការនាពេលអនាគត ដោយមន្ត្រីជាប់ឆ្នោត និងតុលាការ។

សេចក្តីសង្ខេប

ប្រសិនបើអ្នកបោះឆ្នោតយល់ព្រមលើវិធានការនេះ អត្រាពន្ធទំនិញលក់ចេញរបស់រដ្ឋ នឹងកើនឡើងរយៈពេលបួនឆ្នាំ ហើយអត្រាពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន នឹងកើនឡើងប្រាំពីរឆ្នាំ ដែលជាមធ្យមបង្កើតបានប្រាក់ចំណូលបន្ថែមរបស់រដ្ឋប្រមាណ $6 ប្រាំមួយរយកោដិ ប្រចាំឆ្នាំ ចន្លោះឆ្នាំ 2012–13 និង 2016–17។ (ទំនងជាមានការកើនប្រាក់ចំណូលតិចជាងនេះនៅក្នុងឆ្នាំសារពើពន្ធ 2011–12, 2017–18, និង 2018–19។) ប្រាក់ចំណូលទាំងនេះនឹងត្រូវបានប្រើសម្រាប់ជួយផ្តល់ថវិកាដល់ គំរោងថវិកាឆ្នាំ 2012–13 របស់រដ្ឋ ហើយនឹងមានលទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់ សម្រាប់ជួយធ្វើឲ្យមានតុល្យភាពគំរោងថវិការយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំខាងមុខ។ វិធានការនេះ ក៏នឹងធានាថា រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន បន្តទទួលជាប្រចាំឆ្នាំនូវការចែករំលែកប្រាក់ចំណូលពន្ធរដ្ឋ ដែលបានផ្ទេរក្នុងឆ្នាំ 2011 ដើម្បីទូទាត់សម្រាប់ការបង្វែរការទទួលខុសត្រូវនៃកម្មវិធីរបស់រដ្ឋខ្លះ ទៅឲ្យរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន។

ប្រសិនបើអ្នកបោះឆ្នោតបដិសេធវិធានការនេះ អត្រាពន្ធទំនិញលក់ចេញរបស់រដ្ឋ និងពន្ធប្រាក់ចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន នឹងមិនមានការកើនឡើងទេ។ ដោយសារតែថវិកាដែលបានមកពីការបង្កើនពន្ធទាំងនេះ នឹងមិនអាចមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ សម្រាប់ជួយផ្តល់ថវិកាដល់គំរោងថវិកាឆ្នាំ 2012–13 របស់រដ្ឋនោះ ការចំណាយរបស់រដ្ឋនៅក្នុងឆ្នាំ 2012–13 នឹងត្រូវបានកាត់បន្ថយមកត្រឹមប្រមាណជា $6 ប្រាំមួយរយកោដិ ជាមួយនឹងការកាត់ស្ទើរតែទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យអប់រំ។ ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំខាងមុខ ប្រាក់ចំណូលរដ្ឋ នឹងធ្លាក់ចុះរាប់ពាន់លានដុល្លារ ប្រសិនបើវិធានការមិនត្រូវបានអនុម័តទេនោះ។